N°. 15. A°. 1834.

DONDERDAG DEN 20sten FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 18 Februarij 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 17den dezer, N°. 166/142, is bepaald en vastgesteld:

a. Dat de Commissie tot aanneming en beoordeeling der aangiften van verkochte *Dram* en *Malassie*, en der revenuen van Houtgronden, voorgeschreven bij art. 3 der Publicatie van het voormalig *Hof van Policie en Crimineele Justitie*, van 1/10 Maart 1821, (Gouvernements-blad van dat jaar, n°. 5), zal bestaan:

Uit den *Administrateur van Financien*, als *Voorzitter*, en

Uit de *Leden van den Kolonialen Raad*, de Heeren:

G. C. B. WEISSENBRUCH, en
S. DE LA PARRA.

b. Dat dezelve Commissie vergaderen zal gedurende den loop der aanstaande maand April, en wel telken Vrijdag, des voormiddags van 9 tot 12 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, te beginnen met Vrijdag, den 4den April eerstkomende.

Strekkende deze aankondiging, om elk en iegelijk, wien zulks mogt aangaan, daarmede bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

WEST-INDIEN.

CURAÇAO, den 16 December.

Een dagblad van Sidney, hoofdstad Nieuw-Walles, (zuidelijk gedeelte) in Oostasien en in Australië, behelst de volgende mededeeling, betrekkelijk eene groep eilanden ontdekt door kapitein *Carwood*, kommandant van de walvischvaarder *de Hashmys*, overgenomen uit het dagboek van dat vaartuig:

»Van Japan afzeilende, ontmoette ik eene groep eilanden, die op geene kaart gevonden wordt, op 5 graden, 45 minuten noorder breedte, en 152 graden, 6 minuten oostelijke lengte, omtrent 50 mijlen ten noord-oosten van de eilanden Young Williams. Men kon zeer verre uit zee de kruinen der boomen van dit eiland zien. Ik deed mijne equipagie op verschillende dezer eilanden aan wal gaan, en de inboorlingen verschaften hun met groote voorkomenheid alle soort van verfrisschingen. Deze eilanden zijn goed bevolkt en leveren eene groote hoeveelheid kokosnooten en andere vruchten op. Men heeft er naar alle waarschijnlijkheid eene uitmuntende haven aan den oostelijken kant der eilanden Young Williams.”

Het Engelsche dagblad *the Standard* zegt, dat men groote plannen voor den Handel in het oog heeft. Men zal den Rijn met den Donau vereenigen door middel van een ijzeren weg. De machines zouden daartoe reeds gemaakt worden. Door den Rijn en den Donau zal men door middel van stoombooten in de Zwarte Zee komen, en zoodoende eene gemeenschap over Trebisonde met Indië openen: 1. over Tabristan en Bushire in Persië; 2. over Diabekir door de Tiger, en 3. over Erzerum door de Euphraat.

Ten bewijze, dat de *Meisjes* gaarne een man hebben, zou kunnen strekken de zucht van de engelsche schoonen om naar een ander werelddeel te verhuizen, in de hoop aldaar te huwen. Het werven van meisjes is alhier groot. Zij moeten tusschen de 18 en 30 jaren oud zijn, doch niet ouder; elk ontvangt 8 *p. st.*, met toezegging dat zij in Australië (Nieuw-Holland) een man zal hebben. Te Deptford is reeds het vaartuig *Princesse Royale* met 300 lieve meisjes uitgezeild, die alle een man en beter Vaderland wenschen. De bewoners van Van Diemensland zijn meestal vrijers die eene vrouw wenschen. Beider wenschen worden zoo doende vervuld.

Uit *Amerikaansche Couranten* zien wij dat de Matigheids Genootschappen in Amerika, waarbij men zich verbindt geene sterke dranken te gebruiken noch die aan anderen te verkoopen, zeer toenemen. — Vele duizende drankverkoopers hebben afstand gedaan van hunne beroepsbezigheid en een ander beroep aanvaard. Op vele kleine plaatsen en zelfs in steden van 2000 zielen, is geene sterke drank meer te bekomen. Er bestaan wel Herbergen, waar men bijeenkomt en ververschingen als Thee, Chocolaat en Koffij kan bekomen, doch geen bedwelmenden drank. Het getal der gematigheids schepen *(temperance ships)*, is reeds boven de zeven honderd. In Engeland daarentegen is dit getal nog maar 35. Deze vaartuigen hebben geen meer sterken drank aan boord dan een weinig om als *medicijn* in geval van ziekte, te dienen. Sommige vaartuigen doen de reis van Nieuw-York naar Canton in China en terug zonder eenigen sterken drank verbruikt te hebben; en toch blijft derzelver scheepsvolk gezond tot groote verwondering der leden van het *anti-temperance* genootschap. De waarde van hun rantsoen in sterke drank, verkrijgen zij in andere ververschingen of in geld, naar verkiezing. De reders dezer vaartuigen kunnen de schepelingen ook hooger loon geven, daar er veel uitgespaard wordt aan boeten, die men anders den Regter moet betalen, wegens vechtpartijen en andere ongeregeldheden door dronkenschap veroorzaakt.

In het *Tijdschrift voor Vrouwen*, genaamd *Penelopé*, zagen wij onlangs een voorslag, om in navolging van het Matigheids Genootschap in Amerika, een Vrouwelijk Genootschap op te rigten, waarin de Vrouwen, die in Koffij- en Theegezelschappen bij elkander komen, zich verbinden ter onthouding van kwaad te spreken van buren en bekenden.

MENGELINGEN.

INVLOED DER ZONNEVLEKKEN OP ONS WEERGESTEL.

HERSCHEL de eerste zeide in de Astronomische jaarboeken 1806: »Ik ben geneigd te gelooven dat de zon, wanneer zij openingen heeft, ons eene veel grooter hoeveelheid verhittende stralen toezendt, dan wanneer deze openingen ontbreken.”

GRUITHUIZEN, Professor der Astronomie te Munchen, zegt in zijne Analekten, dat hij sedert eene reeks van jaren waarnemingen te dien opzigte heeft gedaan, en HERSCHEL's gevoelen bevestigd heeft gevonden.

In de jaren, dat de zon arm aan vlekken was, waren de zomers koeler dan in andere jaren en de winters heerschtten met eene buitengewone strengheid, zoo als in 1821 en 1822. Het tegenovergestelde had plaats toen de zon rijk aan vlekken was, zoo als in 1825.

Dat zulks niet alleen plaats had in Europa, maar ook in andere werelddeelen, daarvan heeft de zomer van 1825 ons een in het oog vallend bewijs opgeleverd. — In Noord-Amerika ontstond door de groote hitte de woudbrand; aan de Kaap werden de zaden in de aarde verzengd en de vloeden uitgedroogd; ja zelfs de Chinezen te Peking klaagde over de buitengewone hitte. Wij herinneren ons toenmaals te hebben hooren vertellen van personen die van de beneden of Indiaansch-kust kwamen, dat er toenmaals vele riviertjes aldaar zoodanig uitdroogden, dat men putten in derzelver bedding groef; en dat men digt voorbij de monding der Magdalena zeilen kon, zonder hare zoete strooming gewaar te worden, die zich anders zeer verre in zee uitstrekken. Toen in Januarij 1828 de groote vlekken terug kwamen, nam de warmte in Zuid Europa zoodanig toe, dat vele vruchtboomen zich in bloei zetteden.

Dat de zonnevlekken haren invloed ook doen gevoelen op andere planeten van ons zonnestelsel, bewijzen ons de sneeuwvlekken aan de Noord- en Zuidpool op de planeet Mars, die in de jaren 1821 en 1822 zich zoo zeer ontwikkelden, dat men haar nog nooit groot had gezien.

Het komt ons echter tegenstrijdig voor, dat de zon meerder licht van zich geeft, wanneer zij vol donkere vlekken is, dan wanneer zij vlekkeloos is, doch waarnemingen bewijzen dat, ter plaatste, waar eene vlek ontstaat, de omtrek dezer vlek helderder is dan de overige zonneschijf en dat bij groote vlekken deze grootere helderheid zich over drie vierde gedeelte der zonneschijf uitstrekt; hieruit blijkt het dan dat, door deze grootere helderheid der overige schijf, de berooving van het licht over de vlek heen, niet alleen vergoed wordt, maar dat deze schijf daarenboven nog eene groote overrest van helderheid heeft bekomen.

In Mei 1828 vertoonde zich op de zonneschijf eene opening die drie malen meerder oppervlakte had dan onze aarde, en den Thermometer vele graden deed rijzen. — In den omtrek dezer opening was het zoo helder dat het scheen als of de zon zich verre boven hare kogelvlakte had verheven. Deze helderheid stak zoo af bij het overige der schijf, dat ze eene graauwe kleur aannam. Merkwaardig was eene in de diepte der groote opening zwevende nevelgestalte, die telkens van gedaante veranderde. Toen tegen het einde van Julij van dat jaar geene vlek zich meer in de zon vertoonde, was het in Duitschland zoo koel dat vele menschen hunne kamers verwarmden.

Eene buitengewone groote hitte moet een grooten invloed op onzen dampkring uitoefenen, namelijk, den oostpassaat wind sterk aanwakkeren, het vermogen der lucht, om de dampen in zich opgelost te houden, versterken en andere werkingen der natuur bevorderen, die eene groote droogte aan de laag gelegene landstreken tusschen de keerkringen doen ontstaan.

Misschien is het wel mede hieraan toe te schrijven dat sedert eene reeks van jaren eenige streken in de West-Indien en de Atlantische Zee gelegene Eilanden door eene aanhoudende droogte bezocht worden; zoo als op de Kaapverdische Eilanden, alwaar bijna de helft der bevolking, of ruim 30,000 menschen van honger zijn omgekomen en het overschot naar levendige geraamten geleken. Het heugt ons, gelezen of vernomen te hebben dat er eens een tijdsverloop was van vijf en dertig achtereenvolgende jaren, waarin op W. I. Eilanden niet zoo veel regen gevallen was, genoegzaam om er mede te planten, zoodat die Eilanden geheel verlaten werden, tot dat, na verloop van eenigen tijd, wanneer de regens teruggekeerd waren, er zich eene nieuwe bevolking ter neder zettede.

Hoewel het Eiland Curaçao door deszelfs ligging aan droogte is blootgesteld, blijkt het toch dat nimmer de droogte zoo aanhoudend is geweest als in de laatste jaren. Hoe velen der tuinen, die nu in savanen zijn verkeerd, hebben wij niet gekend rijkelijk van boomen voorzien. Is deze rijkdom aan vegetatie niet een bewijs dat deze gronden eens door milden regens zijn bedeeld geweest?

De ondervinding leert ons dat de luchtverschijnselen periodiek zijn. Zij blijven eenigen tijd voortduren tot dat zij kenteren. Zoo verloopen er somtijds eene reeks van jaren dat de zonnevlekken zich niet vertoonen en de Astronomisten zich geluk wenschen bij het weder verschijnen der eerste vlek. Zoo verloopt er een tijdkring waarin in het midden Europa geen noorderlicht zigtbaar is, terwijl dit door een tijdvak wordt opgevolgd waarin dit verschijnsel menigvuldig aan den hemel vertoont. Zoo gaat nog in Egypte, even als in JOZEFS tijden; een tijdvak voorbij dat de Nijl naauwelijks buiten hare oevers treedt, terwijl zij op andere tijdvakken het gansche Nijldal onder water zet en vruchtbaar maakt.

(Curaçaosche Courant.)

LEVENSBESCHRIJVING VAN DEN ADMIRAAL NAPIER.

Het was ons voornemen onzen Lezeren, al ware het niet eene volledige beschrijving van des Admiraals NAPIER'S leven, ten minste een uittreksel van zijne loopbaan ter zee voor te dragen; het door hem zelven bewerkte kwam ons te dien einde het geschikste voor. Ter gelegenheid dat hij, bij de laatste verkiezingen, die te Portsmouth plaats hadden, zich onder de rijen had geschaard van hen, die de eer durfden te bejagen van bij het Parlement de eerste militaire haven van Groot-Brittannie te vertegenwoordigen, kwamen de inwoners van Portsmouth, op de gebruikelijke wijze, voor de verkiezingen, dikwijls te zamen, om de titels der verschillende kandidaten te onderzoeken. Op eene dezer bijeenkomsten sprak NAPIER de volgende rede uit:

„Men vraagt mij, wie ik ben? — Ik zal het U zeggen. Ik ben Kapitein NAPIER, die, nu 20 jaren geleden, in Oost-Indie de brik de Recruit kommandeerde en de eer had 24 uren lang onder het bereik van het vuur van drie Fransche linieschepen te zijn, die voor een Engelsch eskader, waarvan het naastbijgelegene schip, uitgezonderd de brik de Havik, bijna altijd 5 a 6 mijlen achter was, vlugtende waren. Ik vuurde onophoudelijk op deze schepen met volle lagen. Een van dezelve, de Hautpoul, werd door de Pompejus en Castor genomen; de beide overige ontsnapten, dank aan de snelheid van hunnen gang. Mijn Hoofd-kommandant de Admiraal COCRANE, benoemde mij na het gevecht tot Bevelvoerder over het genomen schip.

„Bij de blokkade van Martinique kregen de Eolus, de Cleopatra en de Recruit order, om tusschen het Eilandje Remiera en het Groot-Land door te varen en bij het fort Eduard het anker te werpen. Des anderen daags bij het krieken van den dag, scheen het mij toe, dat dit fort verlaten was. Echter twijfelde men hier aan. Ik bood aan; het te gaan verkennen. Met vijf man ging ik midden op den dag aan land, beklauterde de muren en plantte de Engelsche vlag op de wallen. Gelukkig werd ik niet ontdekt van het fort Bourbon, dat slechts 50 vademen van het fort Eduard gelegen was en hetzelve bestrijkte. — Nadat dit voorval aan Sir ALEXANDER COCRANE was overgebragt, stapte een regement des nachts aan wal, nam het fort Eduard in bezit en keerde de mortieren tegen den vijand. Ik heb eenen brief van den Admiraal bewaard, waarin hij zeide, dat mijn gedrag in dezen het leven van verscheidene soldaten gespaard en de middelen om de belegering van Martinique te verhaasten, verschaft had.

„Eens heb ik het ongeluk gehad door eene Fransche korvet aangevallen en gekwetst te worden. De eerste kogel brak mij de dij, en eene volle laag aan het achtersteven deed mijnen grooten mast bezwijken. De vijand ontsnapte mij, maar de eer der Engelsche vlag werd niet geschonden.

„Bij mijn terugkeer in Engeland op het fregat Jason ontnam mij eene torys-gezinde admiraliteit het opperbevel op hetzelve, door dat ik geene bescherming had; maar daar ik niet kon blijven, ging ik als volentair met ons leger naar Portugal en werd daar ten tweedenmale gewond. In het gevecht van Busaco, had ik de eer mijnen dapperen vriend en bloedverwaat, den Kolonel NAPIER, wien gij aan mijne zijde ziet, en een schot in het gezigt gekregen had, van het slagveld weg te voeren. De velden van Busaco waren het niet alleen, waar zijn bloed stroomde; bij het gevecht van Corunna werd hij voor dood achtergelaten; maar Gode zij dank! met zes wonden kwam hij er af.

„Van het Schier-Eiland terugkeerende, werd mij het bevel over het fregat de Thomes, in de Middellandsche Zee toevertrouwd. Kon ik in deze zaal alle de bewoners der Napelsche kust bijeen laten komen, zij zouden U zeggen, dat er van Napels tot aan de Puare geen plek is, waar ik geene blijken van mijn daarzijn gelaten en dat ik meer dan 100 vaartuigen, zoo kanonneerbooten als koopvaardijschepen genomen heb.

„Ik had het genoegen met de fregatten de Thomes en de Fariense met geweld den doortogt der kleine haven van Ponza, welke zeer versterkt was, te verkrijgen, en voor dat het garnizoen van deszelfs verwarring bekomen was, maakte ik mij van het gansche Eiland meester, zonder één man te verliezen.

(Het vervolg hierna).

ADVERTISSEMENTEN.

(5750) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Woensdag, den 26sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreven Kamer, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

Den Slaaf, genaamd FRANS, bekend in het Slaven-register op den naam van D. C. S. VAN EIJCK.

Alsmede onderscheidene GOEDEREN gered uit den Brand van den 3den op den 4den September 1832, waarop de Eigenaren hun regt niet hebben doen gelden.

Paramaribo, den 19 Februarij 1834.

C. A. FISCO,
2de *Commies.*

De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Woensdag, den 26sten dezer, ter voorschreven Kamer, publiek doen verkoopen:

Diverse *Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, enz., enz.*; aankomende de *desolate* Boedels: JAN van BERANGER, HENDRIK JOHANNES VAN EIJK, AUGUSTUS van VAN OMMEREN, THOMAS PAEKE, ABRAHAM FERNANDES; J. DOORNIK; MOZES ARON POLAK; FREDRIK JOHANNES WERNER; W. F. RENZEIJL; PIETER HEIJMANS; ELISABETH SUSANNA van JOOST van NIEUW AMSTERDAM; MARIANNA MOZES LEVIJ, wed. JUDA COERLAND; ROZETTE van BRUIJNING en JANSIE VINCKE.

Van alle welke Boedels geen genoegzame Goederen zijn gevonden om Crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo, den 19 Februarij 1834.

C. A. FISCO,
2de *Commies.*

Op aanstaande Zaturdag, den 22sten dezer, zal de *gewone Exercitie* met de BRANDSPUITEN No. 1 en 2 plaats hebben, des morgens ten *half zes uren.*

Paramaribo, den 18 *Februarij* 1834.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

(5885) BEHEERDERS des Boedels wijlen den Heer J. WILLIAMS, zullen ten Sterfhuize van wijlen denzelve, in de *Zwartenhovenbrugstraat*, op aanstaande Vrijdag, den 21sten dezer, des namiddags 4 uren, door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen Verkoopen: De nagelatene *ROERENDE GOEDEREN*, van den Overledene, bestaande in: *Wèl-onderhoudene Meubelen, Glaswerk, Dranken, Kleederagiën, Goud en Zilver, Slaven, enz.*

Paramaribo, den 17 Februarij 1834.

A. F. GERDEMAN *qq. c. s.*

(5740) GEBROEDERS REULFS, bieden TE KOOP aan: de navolgende *Goederen:*

Boter, Z. M. en groene Kazen, Saucijsjes de Bologne, Metworst, gerookte Tongen, ¼ tonnen Vleesch, Zuurkool, Haring, Gort, groene en graauwe Erwten, Mosterd, Zout, Broodsuiker, Zoete-, Raap-, Patent- en Lijn-Olij, Azijn, Thee, Koek en Banket in trommels, Suikergoed in flesschen, Pruimen, Rozijnen, Krenten, Sago, Bloemkool, Augurkjes, Morellen en Kappers in stoopen, groote en kleine koppen Pijpen, Sigaren, Tabak; Specerijen in soorten; Schoenen; Post- en Schrijfpapier, Ouwels, Lak; Eau de Cologne en Reukwaren; Glazen Ruiten, Verfwaren, Terpentijn, Vernis; Glas- en Aardewerk, IJzer- en Koperwaren; Stukgoederen in soorten.

Roode-, Madera-, Rijn- en Portwijn, Cognac en Witte Brandewijn, Seltserwater en Likeuren, en meer andere Goederen.

(5797) Is van de ondergeteekenden GEABSENTEERD, den Mulat *Frans*, voorheen behoord hebbende aan de Wed. MIRANDA, die dezelve opvangt en terug brengt, zal het gewone *vanggeld* genieten.

Paramaribo, den 18 *Februarij* 1834.

L. BENESCIA *qq.*
Mede voor den Heer J. P. TAFARES *qq.*

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Alexander*, Kapt. A. S. CASSH, naar *Rotterdam*; lading: 597 vaten Suiker, 41 balen schoone Katoen en 1 baal heele Koffij.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.